גליון
קמ
תשא ה'תשפ"א

תורת לוי יצחק

גליון שבועי מעובד מתורתו של כ"ק הרה"ג הרה"ח המפורסם המקובל וכו' הרב רבי לוי יצחק נ"ע שניאורסאהן – אביו של כ"ק אדמו"ר זי"ע

כי תשא – הכיור

בפרשת כי תשא מורה הקב"ה למשה רבינו "**ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה**"[1].

הכיור היה מלא במים כל העת, וכדי לשמור את המים שלא יפסלו בלינת הלילה, וכדברי רבי עובדיה מברטנורא בפירושו למשנה: "**לפי שכל דבר שנתקדש בכלי שרת, נפסל בלינת לילה**"[2] – מספרת המשנה על כהן גדול בשם "בן קטין", שעשה "מוכני" לכיור.

ה"מוכני" הוא, כדברי ר"ע מברטנורא: "**כך בן קטין, שמו של כהן גדול שעשה מוכני לכיור, גלגל הסובב שעל ידו משקעים הכיור בבור, שלא יהיו מימיו נפסלים בלינה . . וכשהיה משוקע הכיור בבור, לא היו מימיו נפסלין**".

מבאר רבי לוי יצחק את מהותו של "בן קטין", המרמז על ספירת החכמה, על ביטול, וכיצד ה"מוכני" שעשה הביא לכך שהכיור וכנו, המרמזים על ספירת היסוד והמלכות, לא יפסלו בלינת הלילה.

ובלשונו של רבי לוי יצחק: "**שמו בן קטין, מורה ורומז שהיה קטן ושפל בעיניו, שהיה בבחינת ביטול ושפלות, והוא בחינת חכמה כח מ"ה, י' שבשם שהיא נקודה קטנה**".

שמו בן קטין, המבטא ביטול, דומה במהותו ליעקב אבינו שאמר "**קטונתי**"[3], ושמו דומה גם לכינוי של יעקב, הנקרא בפסוק בשם "**בנה הקטן**"[4]. רבי לוי יצחק גם מוצא קשר של גימטריה: "בן קטין" (221), זהה לגימטריה של "בנה הקטן".

ובלשונו של רבי לוי יצחק: "**וכמו יעקב שנקרא בנה הקטן, והוא מספר ב"ן קטי"ן, ואמר קטונתי**".

גם עובדת היותו כהן גדול רומזת על ספירת החכמה והביטול.

הכהן הגדול הראשון, אהרן, היה בבחינת ביטול, וכדברי משה רבינו עליו "**ואהרן מה הוא**"[5], ובספרי קבלה מבואר[6] על אהרן שהוא בחינת "**ע"ב קפ"ד**"[7] של ספירת החכמה, ובחינה זו זהה לבחינתו של יעקב, כאמור, עליו נאמר "**רנו ליעקב שמחה**"[8], והמספר "רנו", 256, זו הגימטריה של ע"ב קפ"ד של ספירת החכמה.

ובלשונו של רבי לוי יצחק: "**ויעקב שרשו מחכמה . . וכמו שכתוב רנ"ו ליעקב שמחה, רנ"ו גימטריה ע"ב קפ"ד דחכמה . . וזהו שהיה כהן גדול, כהן גדול הוא בחינת חכמה, ועל דרך כמו הכהן גדול הראשון אהרן, שהוא בחינת ע"ב קפ"ד דחכמה, והיה בבחינת ביטול ושפלות, כמו שכתוב ואהרן מה הוא**".

העובדה שבן קטין, אהרן, היה כהן "גדול", אינה עומדת בסתירה להיותו בביטול, "קטין", כי כדברי הזהר: "**מאן דאיהו זעיר איהו רב**"[9]. מי שהוא קטן באמת, הוא הגדול האמיתי.

ובלשונו של רבי לוי יצחק: "**וגדול (היינו מה שהיה כהן גדול) הוא היפך דקטין, כי מאן דאיהו זעיר איהו רב**". רבי לוי יצחק אף מוצא גימטריה שרומזת על כך: "**והיינו מה שתיבת ב"ן קטי"ן גימטריה אר"ך, שנעשה ארוך וגדול**".

ואילו הכיור וכנו, מבואר בקבלה[10] שהכיור הוא בחינת ז"א, והוא יושב על כנו, בחינת מלכות. ובזמן הלילה, שאז שולטים הדינים הרוצים להיאחז בצד הקדושה, בז"א ומלכות, כדי לינק משם, המים הקדושים נטמאים בלינת לילה.

משום כך יצר בן קטין את המוכני, שהוא גלגל, ובקבלה מבואר ש"גלגל" ענינו ספירת החכמה[11], ועל ידי הגלגל, החכמה, הביטול, הורידו את הכיור וכנו אל הבאר, שאינו כלי שרת, ושם המים מחוברים לארץ – ובכך המים שבכיור לא נפסלים בלינה.

ובלשונו של רבי לוי יצחק: "**והנה הכיור הוא יסוד ז"א, וכנו הוא מלכות שהכיור יושב עליו . . הנה בלינת לילה מימיו נפסלין, כי בלילה הדינין שולטין, ורוצים להתאחז רק בסטרא דקדושה לינק משם (ועל דרך שישראל דוקא, שהוא מסטרא דקדושה, כשישן בלילה אז רוח הטומאה שורה עליו, מה שאין כן בעכו"ם**[12]**), ולכן מים קדושים דוקא נפסלים בלינה, ולא מימי חול. הנה הוא בן קטין, בחינת חכמה, י' שבשם, עשה מוכני דהיינו גלגל, גלגל הוא בחינת חכמה י' שבשם . . והגלגל שעשה לכיור, הוא מה שנמשך הגלגל יסוד אבא הארוך ומתפשט ביסוד ז"א הכיור, ועל ידי הגלגל יסוד אבא, היה הכיור יסוד, נשקע בבאר הוא ביסוד דנוקבא . . ושם אין המים נפסלים בלינה, כי הם מחוברים לארץ, ומלבד זה הבאר אינו כלי שרת**".

(תורת לוי יצחק, עמוד רסט)

---

1) שמות ל, יח. 2) תמיד א, ד. ג, ח. 3) בראשית לב, יא. תניא אגרת הקודש ב. 4) שם כז, טו. 5) במדבר טז, יא. 6) לקוטי תורה להאריז"ל. 7) ע"ב, הוא שם "הוי-ה" במילוי יו"ד (יו"ד 20, ה"י 15, וי"ו 22, ה"י 15). קפ"ד, הוא שם "הוי-ה" במילוי יו"ד, כאשר כותבים אותו "באחוריים" (יו"ד, יו"ד ה"י, יו"ד ה"י וי"ו, יו"ד ה"י וי"ו ה"י). 8) ירמיהו לא, ו. 9) זהר חלק ג קסח, עמוד א. 10) מאורי אור, מערכת כיור. 11) זהר חלק ג רטו, עמוד ב. 12) ראה שולחן ערוך אורח חיים ד, ב.

לע"נ הרה"ח השליח הרב בנימין ע"ה וולף ♦ לע"נ הרה"ח השליח ר' משה ע"ה זאקליקובסקי